

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/279/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216209707
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216209707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne F. M., nar. X.X.XXXX, M., O. M. XXXX/X, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, proti žalovanej Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 11C/196/2016-63 z 9.1.2017 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni proti žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 20.8.2014 je neplatná a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu.

2. Zistil, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli 20.08.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni spotrebiteľský úver v sume 300 eur, pričom sa žalobkyňa ako spotrebiteľ zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 288 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 23,2% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 69,66 eur a administratívnych nákladov za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 218,34 eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku v sume 588 eur, a to ak nie je dohodnuté inak, do 15.08.2015. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 15.08.2015. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN), vypočítaná v zmysle všeobecných obchodných podmienok je vo výške 96 %, priemerná hodnota ročnej RPMN je vo výške 44,26%. Súd konštatoval, že v zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ďalej uviedol, že zároveň 20.08.2014 žalobkyňa (ako dlžník) so žalovanou (ako veriteľom) uzavrela Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Obč. zák. (ďalej len „dohoda“), v ktorej sa v článku I. okrem iného uvádza, že veriteľ a dlžník uzavreli dňa 20.08.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 903400146, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 300 eur a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 288 eur, t.j. zaplatiť celkovú sumu 588 eur. Pod písm. b) je uvedené, že veriteľ a dlžník sa dohodli na zabezpečení pohľadávok z úverovej

zmluvy alebo v súvislosti s ňou vo forme tejto dohody, pričom zabezpečovaná pohľadávky znamená ktorúkoľvek jednotlivú a tiež všetky nižšie špecifikované pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ktorých zabezpečenie a zaplatenie je účelom tejto Dohody. V časti II predmetnej dohody dlžník vyjadril súhlas s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľ U. S. Steel Košice s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, s adresou Vstupný areál U.S. Steel Košice, PSČ: 044 54, zrážal mesačne z jeho mzdy 49 eur a uhradil danú sumu na účet veriteľa pod variabilným symbolom (číslo zmluvy) XXXXXXXXXX až do celkovej výšky zabezpečovanej pohľadávky. Poukázal na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je typovou formulárovou zmluvou, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovanej ako dodávateľa úveru na zabezpečenie ktorého slúžila, bez reálnej možnosti ovplyvnenia jej obsahu zo strany žalobkyne ako spotrebiteľa. Z potvrdenia vydaného spoločnosťou U.S. Steel s.r.o. zo dňa 26.02.2016 súd zistil, že táto spoločnosť ako zamestnávateľ eviduje pohľadávku voči žalovanej pod číslom XXXXXXXXXX, pričom na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Košice II 17C/165/2016-9 zo 7.4.2016 jej bola ako zamestnávateľovi žalobkyne uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č.903400146 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou 20.8.2014 do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Súd, vychádzajúc z § 52, § 53 ods. 1, 2, § 53 ods. 3, 5, 11, § 54 ods. 1 a 2, § 551 ods. 1-3, § 37 ods. 1 a § 39 Obč. zák., článku 6 ods. 1 Smernice rady 93/13 EHS, § 1 ods. 8, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, 6, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), vzťah žalobkyne a žalovanej posúdil ako občianskoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Obč. zák. ako aj podľa cit. ust. zák. č. 129/2010 Z.z.. Konštatoval, že žalobkyňa v danom zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá čerpala úver pre priamu osobnú potrebu, že žalovaná je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jej podnikania je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Z vykonaného dokazovania a zo samotného obsahu dohody o zrážkach zo mzdy mu vyplynulo, že táto dohoda slúži na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 20.8.2014 s tým, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah tejto dohody, pričom inštitút zabezpečenia úveru formou zrážok zo mzdy žalobkyne ako spotrebiteľa si zvolila žalovaná, ktorá žalobkyňu bez bližšieho vysvetlenia predložila túto dohodu na podpis v rovnaký deň ako bola uzatvorená samotná zmluva o úvere. Zabezpečovací inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanej v postavení dodávateľa obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z unijného práva (Smernica Rady č. 93/13/EHS) ako aj z právneho poriadku Slovenskej republiky, pretože na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa mohli vykonávať (a aj sa vykonávali) zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovanej uplatňované zo zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, preskúmané súdom. Z uvedeného dôvodu súd v prvom rade skúmal náležitosti a súladnosť zmluvných podmienok dohodnutých v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 20.8.2014 s platnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské úvery, resp. ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Na základe vykonaného dokazovania mal za to, že v predmetnej zmluve o úvere absentujú údaje o výške počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., čo v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Pokiaľ súd vychádzal z údajov uvedených v samotnej zmluve o úvere č.903400146 ako aj v dohode o zrážkach zo mzdy, dospel k záveru, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) v neprospech spotrebiteľa, pričom v tejto súvislosti zdôraznil, že pri 12 tich mesačných splátkach v sume 49 eur a pri výške poskytnutého spotrebiteľského úveru 300 eur vychádza RPMN v rozsahu 300,29%. V zmluve o úvere uvedenú RPMN v rozsahu 96 % tak považoval za RPMN uvedenú nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo rovnako spôsobuje podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru. Pri ex offio súdnej kontrole zmluvných dojednaní (v spotrebiteľskej zmluve) súd ďalej zistil, že v zmluve o úvere je dohodnutá úroková sadzba v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko výška v rozsahu 23,22 % je takmer trojnásobne vyššia ako boli poskytované úrokové sadzby u podobných spotrebiteľských úveroch stanovené NBS so splatnosťou do jedného roka. Rovnako súd posúdil aj výšku administratívneho poplatku v sume 218,34 eur, ktorý predstavuje až 72,78% výšky poskytnutého úveru. V súlade s § 39 Obč. zák. súd tieto zmluvne dojednania považoval za neplatné, nakoľko odporujú dobrým mravom. Na základe uvedeného mu vyplynulo, že žalovaná tým, že so žalobkyňou uzavrela Dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie nárokov vyplývajúcich jej z predmetnej úverovej zmluvy č. 903400146, mohla si následne uplatňovať akýkoľvek nárok z tejto zmluvy bez ohľadu na to, či tento nárok bol dôvodný alebo nie. Ako bolo zo strany súdu preukázané zmluva o úvere obsahuje

neprijateľné zmluvne podmienky , resp. také zmluvné dojednania, ktoré odporujú dobrým mravom, čo má za následok ich neplatnosť. Z okolností uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy ďalej mu vyplynulo, že táto nebola individuálne zo strany žalobkyne ako spotrebiteľa vyjednaná a súčasne z obsahu tejto dohody vyplýva, že ide o typovú zmluvu vopred naformulovanú zo strany žalovanej ako dodávateľa úveru, na zabezpečenie ktorého slúžila, pričom žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla nijako ovplyvniť jej obsah. Obsah Dohody o zrážkach zo mzdy podľa názoru súdu zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, keďže tento v prípade, ak veriteľ predloží zamestnávateľovi Dohodu o zrážkach zo mzdy na jej realizáciu, žalobkyňa ako dlžník v postavení spotrebiteľa, nevie nijako zabrániť realizovaniu samotných zrážok z jej mzdy, čo má za následok, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti , súd určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že tento právny úkon obsahoval neprijateľné podmienky, ktoré boli žalobkyni ako slabšej zmluvnej strane vnútené žalovanou. Žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k žalovanej ako veriteľovi podpísať súčasne s formulárovou zmluvou o poskytnutí úveru, a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že sú tieto uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných podmienok. Nakoľko tento zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok, spôsobuje tým podľa názoru súdu hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takému konaniu podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly. Zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že tento zabezpečovací inštitút nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave žalovanej ako veriteľa o výške pohľadávky a jej prísl. bez ohľadu na prijateľnosť , resp. neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré zabezpečuje. Vychádzajúc z § 137 C. s. p. a § 3 ods. 3,5 zák.č. 250/2007 Z.z. , pokiaľ ide o námietku žalovanej o absencii naliehavého právneho záujmu v určovacej žalobe, v tejto súvislosti uviedol, že pred prijatím záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy skúmal, či tu je daný naliehavý právny záujem na tomto určení. Konštatoval, že naliehavý právny záujem je daný, ak právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté. V tejto súvislosti vychádzal predovšetkým z § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a dospel k jednoznačnému záveru, že záujem na určení neplatnosti resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky v akejkoľvek spotrebiteľskej zmluve je daný priamo zo zákona a to s poukazom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky) . Poukázal na to, že spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Amministrazione delle finanze dello Stato/Simmenthal). Tomuto záveru plne zodpovedá zvýšená zákonná ale aj súdna ochrana slabšej strany - spotrebiteľa, ktorá je implementovaná nielen do citovaného zákonného ustanovenia ale aj v jednotlivých ust. § 52 a nasl. Obč. zák. Zdôraznil, že zároveň určením neplatnosti tohto právneho úkonu sa vyrieši sporná otázka, či žalovaná je oprávnená uhrádzať svoju pohľadávku voči žalobkyni na základe takejto dohody alebo nie, a tým sa odstráni pochybnosti o platnosti resp. neplatnosti tohto právneho úkonu. Na základe prezentovaných skutočností považoval Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorenú podľa § 551 Obč. zák. medzi žalobkyňou a žalovanou 20.08.2014 za neplatnú, a to predovšetkým z dôvodu, že na jej základe si žalovaná uplatňovala a nároky vyplývajúce z neprijateľných resp. neplatných zmluvných podmienok, čím spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. , že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Zastávala názor, že Dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno považovať za neprijateľnú podmienku zmluvy o úvere ani za neplatný právny úkon, že nie je zmluvnou podmienkou, ale je samostatnou písomnou dohodou uzatvorenou v zmysle § 551 Obč. zák. , že bola uzatvorená v zmysle platných

právných predpisov. Tvrdila, že zároveň žalobkyňa nijako nepreukázala, že poskytnutie úveru by bolo podmienené podpísaním Dohody o zrážkach zo mzdy, že má množstvo klientov, ktorí nezabezpečili svoj úver dohodou o zrážkach zo mzdy a úver im bol poskytnutý. Zastávala tiež názor, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, že zároveň dohoda o zrážkach zo mzdy je iba subsidiárny, v danom prípade zabezpečovací právny úkon k hlavnému právnemu úkonu, ktorým je zmluva o úvere. Zároveň vyhlásením, že nemá nárok na zrážky zo mzdy žalobkyne, sa právne postavenie žalobkyne nestalo istejším, nakoľko by ostal v platnosti hlavný právny úkon - zmluva o úvere, z ktorej sa môže domáhať plnenia záväzku. Vzhľadom na uvedené navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala úhradu trov konania, ktoré jej vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu citujúc znenie § 54 ods. 1,2, 3 Obč. zák. uviedla, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi stranami sporu je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly a teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Z tohto dôvodu moc na jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanej ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jeho majetku a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s kolíznymi ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je teda zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech a je v rozpore s § 53 Obč. zák., keďže bola už v čase vzniku úverovej zmluvy nútená uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Mala za nesporné, že vnútroštátnemu súdu príslúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať ako nekalú. Zdôraznila, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlh, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve so zmluvnými podmienkami ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dlžník, teda spotrebiteľ tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad jej majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej prísl. na účely mimosúdneho postihnutia jej majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanej ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jej majetku a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, príp. plnenie v rozpore s kolíznymi ust. zákona. Poukázala na to, že má postavenie spotrebiteľa vo vzťahu k zmluve o úvere, ktorú mala dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečovať a ktorej správne súd prvej inštalcie ako slabšej strane poskytol náležitú ochranu, keďže nemohla ovplyvniť obsah tejto dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola formulovaná jednostranne v jej neprospech ako spotrebiteľa. Uviedla, že vo veci nemôže zmeniť ani námietka odvolateľa, že súd prvej inštalcie neprávne vyhodnotil písomný právny úkon, t.j. dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi stranami sporu. Súd prvej inštalcie správne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatný právny úkon. V žiadnom prípade nie je možné súhlasiť s tvrdením žalovanej, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá s ňou je platným právnym úkonom, že ak vôbec nevedela o tom, že je jej predložená na podpis dohoda o vykonávaní zrážok, ťažko možno uvažovať o tom, aby slobodne a vážne chcela uzavrieť takýto právny úkon. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Rovnako v rozpore s dobrými mravmi tak, bolo predloženie dohody o zrážkach zo mzdy na jej podpis s úmyslom obísť právnou úpravu jej ochrany ako spotrebiteľa. Nie je možné poskytnúť právnou ochranu takému konaniu žalovanej, ktoré smeruje k porušeniu práv spotrebiteľa ako slabšej strany vo vzťahu k dodávateľovi. Pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy sa dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola podpisovaná za situácie, keď bola ako formulárová dohoda jej predstretá a nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Za daného stavu

nie je možné považovať túto dohodu o zrážkach zo mzdy za individuálne dojednanú. rovnako nebolo v konaní preukázané, aby žalobca mohol túto dohodu o zrážkach zo mzdy, napr. aj odmietnuť. K námietke žalovanej, že aj pri spotrebiteľských vzťahoch je možné uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy uviedla, že musí spĺňať takáto dohoda všetky zákonné kritéria a to aj tie, ktoré slúžia na ochranu spotrebiteľov. Poukázala na to, že naliehavý právny záujem - spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 53a Občianskeho zákonníka), že takýmto určením sa naplňuje cieľ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu istoty v otázke skutočnej výšky dlhu a preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať. Aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa teda použijú ustanovenia (o neprimeraných podmienkach) zakotvené v Občianskom zákonníku. Citujúc znenie § 3 ods. 3, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, článok 2 písm. a), článok 3 ods. 1, článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/2013/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na judikatúru Súdneho dvora, na rozsudky v spojených prípadoch Oceano grupo editoriale, Godard čl.61, Mostaza Claro čl.25-28, Pannon, uznesenie POHOTOVOST' C-76/10, čl.49- 51, na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179 ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Dala do pozornosti rozsudky Krajského súdu v Košiciach 9Co/379/2015-80, 5Co/479/2015-69 a 5Co/556/2015-74, 5Co/544/2015-67 a 11 Co/251/2015-59 v obdobných právnych veciach. Navrhla rozsudok ako vecne správny podľa § 387 C. s. p. potvrdiť. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov právneho zast. v odvolacom konaní vo výške 76,84 € bez DPI1 (písomné vyjadrenie á 68,00 €, 1 x režijný paušál 8,84 C) .

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným.

7. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z §191 C.s.p.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu

skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

11. Súd použil správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

12. K správnym dôvodom uvedeným v rozsudku, je potrebné, o.i. uviesť, pokiaľ ide o naliehavosť právneho záujmu na určení neplatnosti uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy, že jej neplatnosť bezprostredne súvisí s neprijateľnosťou zmluvných podmienok, uzatváraných medzi žalovanou - poskytovateľom spotrebiteľských úverov a dlžníkmi - spotrebiteľmi. Je potrebné vziať zreteľ aj na ustálenú judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa nekalých podmienok v spotrebiteľských veciach ohľadom povinností vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čo je významným prvom ochrany spotrebiteľa v práve EÚ a že ak by vnútroštátne právo umožnilo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach o spotrebiteľských zmluvách, jej užitočnému účinku (Effet utile).

13. Vychádzajúc aj z čl. 6 Smernice Rady R 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sa tento má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Vychádzajúc zo skutočnosti, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má spotrebiteľský charakter podľa § 52 Obč. zák., je potrebné urobiť záver, že aj na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorou bolo zabezpečené plnenie z uvedenej úverovej zmluvy sa vzťahujú ust. o spotrebiteľských zmluvách. V tomto kontexte samotná dohoda o zrážkach zo mzdy môže vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na nekalých podmienkach. Veriteľ je vo výhodnejšom postavení, pretože môže veľmi jednoducho vymôcť aj také čiastky, ktoré sa zakladajú na nekalých zmluvných podmienkach, pričom spotrebiteľ musí vynaložiť značné úsilie preto, aby získal takto zaplatené prostriedky späť a môže byť od takého postupu odradený neprimeranými nákladmi a ťažkosťami.

14. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.

53. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech, preto jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v celom rozsahu.

54. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).